

تظاهرات بالینی بیماران مبتلا به سل خارج ریوی بسترهای

در بیمارستان لقمان حکیم دکتر زهره امینزاده^{*}، دکتر حمیده اخیانی*

* دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، مرکز تحقیقات بیماری های اعفونی و طب گرمسیری
تاریخ دریافت مقاله: ۸۳/۷/۲۷
تاریخ پذیرش مقاله: ۸۴/۳/۸

چکیده

زمینه و هدف: حدود یک سوم موارد بیماری سل را، سل خارج ریوی تشکیل می‌دهد. بیشترین محل‌های درگیری شامل عقده‌های لنفاوی، پلور، دستگاه ادراری تناسلی، استخوان‌ها و مفاصل، منژها و صفاق می‌باشد. هدف مطالعه بررسی تظاهرات بالینی بیماران مبتلا به سل خارج ریوی بود.

مواد و روش‌کار: در این مطالعه توصیفی که به روش مصاحبه و مشاهده اجرا شد، 81 بیماری که با تشخیص آسیب شناختی سل خارج ریوی در بیمارستان لقمان حکیم تهران بین سال‌های ۱۳۷۵ تا ۸۰ بسترهای شدن مورد مطالعه قرار گرفتند.

یافته‌ها: از 81 بیمار، 39 نفر (۴۸%) مرد و ۴۲ (۵۲%) زن بودند. میانگین سنی $35 \pm 19/4$ سال بود که میانگین سنی مردان $37/5 \pm 21/2$ سال و میانگین سنی زنان $31/1 \pm 16/83$ سال بود. از این بیماران، 67 نفر (۸۲/۸%) ایرانی و 14 نفر (۱۷/۲%) افغانی بودند. در این بررسی، 29 مورد (۳۵/۸%) سل گره‌های لنفاوی، 14 مورد (۱۷/۲%) پریتونیت سلی، 12 نفر (۱۴/۸%) سل استخوانی، 6 مورد (۷/۴%) سل کبدی، 5 بیمار (۶/۱%) سل پلور، 4 نفر (۴/۹%) سل پوستی، 4 مورد (۴/۹%) سل سینوویال، 2 مورد (۲/۴۶) سل امتنوم، یک مورد (۱/۲%) سل پاروتید، یک مورد (۱/۲%) سل دیواره قفسه سینه، یک مورد (۱/۲%) سل سخت شامه، یک مورد (۱/۲%) سل تخدمان و یک مورد (۱/۲%) سل رحم داشتند.

نتیجه‌گیری: با توجه به طولانی بودن مدت بیماری قبل از بسترهای شدن بیماران و تشخیص‌های اولیه متنوعی که برای انواع درگیری‌های سل خارج ریوی در زمان بسترهای بیماران مطرح شده بود، بایستی بیماری سل را به عنوان یک مقلد بزرگ انواع بیماری‌ها در تشخیص افتراقی مد نظر داشت. (مجله طبیب شرق، ۱۳۹۲، ۲۲، ۲۲۲-۲۲۷)

مقدمه

می‌یابند. اگر این بیماری درمان نشود، در عرض ۵ سال بیش از نیمی از مبتلایان، جان خود را از دست می‌دهند.^(۱) مایکوباتریوم توبرکلوزیس، یک سوم جمعیت جهان را درگیر کرده و موجب مرگ و میر سالانه حدود ۳ میلیون بیمار می‌گردد. بنابراین مهمترین عامل عفونی مرگ می‌باشد.^(۲) بیشترین شیوع بیماری سل در کشورهای جهان سوم از جمله ایران می‌باشد. با توجه به اهمیت این بیماری در ایران، نیاز به بررسی‌های بیشتر در این مورد،

م ایکوباتریوم توبرکلوزیس معمولاً ریه‌ها را درگیر می‌کند، هر چند که در یک سوم موارد، اعضای دیگر نیز درگیر می‌شوند. بیشترین محل‌هایی که در سل خارج ریوی گرفتار می‌شوند، عبارت از عقده‌های لنفاوی، پلور، دستگاه ادراری تناسلی، استخوان‌ها و مفاصل، منژها و پریتونیت می‌باشند.^(۱)

اگر این بیماری، ب طور مناسبی درمان شود، تقریباً تمام سل‌هایی که توسط سوش‌های حساس به دارو ایجاد می‌شوند، بهبود

و 42 نفر (%52) زن بودند.
میانگین سنی آنها $\pm 19/4$ سال، میانگین سنی مردان $\pm 21/2$ سال و میانگین سنی زنان $\pm 16/83$ سال و میانگین سنی 31/1 سال بود . توزیع سنی بیماران مورد مطالعه ، در جدول شماره یک نمایش داده شده است(جدول ۱).

67 نفر (%82/8) ایرانی و 14 نفر (%17/2) افغانی بودند . در این مطالعه 29 مورد لتفاوتیت سلی شایع ترین تظاهر سل خارج ریوی بود 14. مورد (%17/2) پریتونیت سلی ، 12 نفر (%14/8) سل استخوانی ، 6 مورد (%7/4) سل کبدی ، 5 بیمار (%6/1) سل پلور داشتند. مشخصات اپیدمیولوژی و تظاهرات بالینی و میانگین زمان شروع بیماری قبل از بستره در جدول ۲ نمایش داده شده است.

جدول ۱. توزیع سنی بیماران مبتلا به سل خارج ریوی در بیمارستان لقمان حکیم

سن (سال)	فرآوندی
0-10	4
11-20	18
21-30	22
31-40	6
41-50	13
51-60	9
61-70	4
71-80	3
81-90	2
جمع	81

در 29 مورد بیمار با تشخیص سل غده لتفاوی ، 9 مورد (%3) گره های لتفاوی شکمی ، 3 مورد (%10) زیر بغلی ، 22 مورد (%76) گردنی ، 2 مورد (%7) گره های کشاله رانی و 9 مورد (%3) گره های ناف ریه درگیر بود . یک مورد (%3/5) فیستول و ترشح داشت که اسمیر و کشت ترشحات آن منفی بود . در 12 بیمار با تشخیص سل استخوانی ، میانگین ESR در این بیماران ، 47/6 میلی متر بود .

بیش از پیش روشن می گردد که با توجه به تنوع بیماران بستره در بیمارستان لقمان حکیم تهران ، مطالعه فوق در این مرکز صورت گرفت. در تشخیص این بیماری ، اقدامات تشخیصی مختلفی مانند اسمیر ، کشت و ... بکار می رود اما یکی از بهترین و قطعی ترین روش های بررسی ، انجام بیوپسی و آزمایش بافتی می باشد. ^(۱) در سیر بیماری سل ، علایم متنوعی بروز می کند که تشخیص این بیماری و حتی شک به آن را از روی علائم ، مشکل می سازد که از این رو " بیماری هزار چهره " نیز به آن گفته می شود. ^(۳)

ولی از آنجا که مرحله اول تشخیص هر بیماری ، بررسی نشانه های آن می باشد ، این مطالعه بروز علائم و نشانه های بالینی را در بیماران مبتلا به سل خارج ریوی با تشخیص پاتولوژی سل ، مورد بررسی قرار داد.

روش کار

روش مطالعه توصیفی و به صورت گذشته نگر و بر اساس مطالعه سوابق بیمارستانی بود. با مراجعته به دفتر ثبت نتایج آسیب شناسی ، کلیه بیمارانی که با تشخیص سل خارج ریوی بر اساس آسیب شناسی بافتی در سال های 1375 تا 80 در بیمارستان لقمان حکیم تهران بستره بودند وارد مطالعه شدند.

برای کلیه بیماران فوق فرم اطلاعاتی شامل سن ، جنس ، تشخیص اولیه ، تشخیص نهایی ، ملت ، مدت زمان شروع بیماری قبل از بستره ، سابقه سل ، علایم بالینی تکمیل گردید. سپس تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از آمارهای توصیفی و نرم افزار Excel انجام گرفت.

یافته ها

از 81 مورد بیمار با تشخیص سل خارج ریوی ، 39 نفر (%48) مرد

مورد	(%) 1/2	سل دیواره قفسه
سینه، یک مورد	(%) 1/2	سل سخت
شامه، یک مورد	(%) 1/2	سل تخدمان
و یک مورد	(%) 1/2	سل رحم

10 درصد بیماران با تشخیص اولیه تومور متابستاتیک ، 10 درصد استئومیلیت، 10 درصد تومور استخوان و 60 درصد بیماران با تشخیص اولیه سل بستری شدند. یک مورد (1/2%) سل پاروتید، یک

جدول 2. مشخصات اپیدمیولوژیک و تظاهرات بالینی و میانگین زمان شروع بیماری قبل از بستری بیماران مبتلا به سل خارج ریوی بیمارستان لقمان حکیم- تهران

لتفادنی ت سلی	پریتونیت سلی	سل استخوانی	سل کبدی	سل پلور	سل پوستی	سل سینوویا ل	سل امنتوم	
59±43/7 43/	83±17/59 30/	57±42/17 23/	21±20/47 22/	53±29	30±12/3	32/5±17	±0/17 20	میانگین سنی (سال)
13	4	10	2	5	3	2	0	جنس مذکر
16	10	2	4	0	1	2	2	جنس موئث
3	5	2	1	1	2	0	0	افغان ی
27	9	10	5	4	2	4	2	ایران ی
9	8	4	6	4	1	0	1	تب
9	7	5	4	3	1	0	2	تعزیر
12	9	2	5	4	1	0	1	کاهش وزن
32±32/7 50/	9±5/14	9±8/8	/17±0/52 1	±0/65 0/9	±10/63 17	3±28/25 37/	9±4/24	میانگین مدت بیماری قبل بسیاری (ماه)
0	0	3	1	0	1	0	0	سابقه سل
%4 آبسه، %4 آدنوئید ' ، آپاند ، یسیت، لطف %8 آدنوبات ، %4 عفونت ریوی، %64 توده، نوروب اتی، سل %8	%8/33 کم خونی، %33/33 بدخیمي، %8/33 بیماری کبدی، %8/33 توده ، شکمی، %8/33 عفونت ادراری، %16/67 سل، %8/33 پریتونیت	%10 متاستاتی ک، ک استئومیل یت، %10 تومور استخوانی ' سل %60	FUO %20 سل %20 %20 کله سیستی ت، %20 فیبروکیس تیک، %20 لوبوس،	-	%66/67 زخم، %33/33 کیست آبسه	%33/3 توده، %66/6 کیست سینوویا ل	%50 سل، %50 کیست پارا وارین	تشخیص اولیه

بحث

در مطالعه حاضر نسبت جنس در
بیماران مبتلا به سل خارج ریوی
یکسان بوده ولی این نسبت در
مبتلایان به سل کبدی و سل پوستی
در مردان بیش از زنان و در
مبتلایان به پر یتونیت سلی در
زنان بیش از مردان بود.

در این مطالعه 58/33 درصد بیماران مبتلا به سل استخوانی Alothman مرد بودند که با مطالعه مشابه است.⁽⁴⁾ 83/33 درصد بیماران مبتلا به سل استخوانی ، ESR بالا داشتند که با برخی مطالعات همچو این دارد .⁽⁵⁾ سابقه سل در 22 درصد وجود داشت که به

مشابه می باشد.⁽⁸⁾ بیشترین میزان درگیری غدد لنفاوی، در درصد موارد ناحیه کردن، ۱۰/۳۵ درصد بیماران در ناحیه زیر بغل و در ۶/۷ درصد در ناحیه کشاله ران بود که با نتایج مطالعه تهران مشابه است و لیکن تعداد موارد فیستول و ترشح در بیماران این مطالعه کمتر است.⁽⁸⁾ توجه به این نکته مهم است که متوسط مدت زمان ابتلاء به بیماری قبل از بستره در بیمارستان، در مطالعه حاضر $5/23 \pm 32/7$ ماه بوده و لیکن در مطالعه تهران⁽⁸⁾، این زمان از یک ماه تا ۳۰ سال متغیر بوده است.

یکی از مشکلاتی که می تواند بر این مطالعه وارد گردد این است که در این بررسی تنها مواردی که دارای مدرک پاتولوژیک برای تشخیص بودند، وارد مطالعه شده اند، لذا این مطالعه نمی تواند در برگیرنده مواردی که به هر دلیل تنها بر اساس شواهدی غیر از بررسی پاتولوژیک (مثل شواهد بالینی و رادیولوژیک و غیره) تشخیص داده شده و تحت مداوا قرار گرفته اند باشد.

با توجه به طولانی بودن مدت زمان شروع بیماری قبل از بستره شدن بیماران در بیمارستان و تشخیص‌های اولیه متنوعی که برای انواع درگیری‌های سل خارج ریوی در زمان بستره بیماران، مطرح شده و این مشکل که اکثر اقدامات تشخیصی جهت تائید تشخیص نهایی، به تنها یک کافی نبوده و تشخیص قطعی سل خارج ریوی، نیازمند بررسی پاتولوژی ارگان‌های درگیر می‌باشد، با اینستی حتماً بیماری سل را به عنوان یک بیماری با تظاهرات بالینی متنوع در تشخیص‌های افتراقی، مدنظر داشت. سپاسگزاری

تشخیص کمک می کرد . در ۲۰ درصد

بیماران مبتلا به سل استخوانی، ابتدا تشخیص تومور (اولیه یا متاستاتیک) مطرح شد که با پاتولوژی ، تشخیص سل استخوانی تائید گردید . هیچ یک از بیماران مبتلا به سل استخوانی در این مطالعه، سل ارزنی نداشتند که نشان دهنده فعالیت کانون $5-6$ ای قبلاً - می باشد. در این مطالعه، پریتونیت سلی در زنان بیش از ۴-۵ روز مشاهده گردید ، همچنین تب و تعریق در نیمی از بیماران مشاهده شده که با مطالعه Manohar مشابه است.⁽⁶⁾ ۹۰ درصد بیماران مبتلا به پریتونیت سلی در مطالعه حاضر، آسیت داشتند که با برخی مطالعات مغایرت دارد⁽⁷⁾ و جستجوی مایکوباکتریوم در مایع آسیت ، همانند این مطالعه کمک کننده نبوده است . متوسط زمان شروع بیماری مبتلیان به پریتونیت سلی $9/05 \pm 5/14$ سال بوده که طولانی تر از مطالعه Manohar ($1/5$ ماه)⁽⁶⁾ می‌باشد. درصد بیماران مبتلا به پریتونیت سلی مطالعه حاضر، با تشخیص بدینه و حدود ۳۵ درصد بیماران با تشخیص‌های متنوع نظیر آنمی، بیماری کبدی، عفونت ادراری و توده شکمی بستره شده بودند، تاخیر در تشخیص نهایی پریتونیت سلی، قابل توجیه می‌باشد. در بیماران مبتلا به لنفاویت سلی، نسبت جنس زن به مرد $1/5$ به یک بوده که در مقایسه با نسبت شیوع جنس در برخی مطالعات کمتر است.⁽⁸⁻¹⁰⁾ ۸۹/۶۶ درصد بیماران فوق، ایرانی و ۱۰/۳۴ درصد افغانی بودند که تقریباً با مطالعه انجام شده در تهران

کمک های صمیمانه ت شکر و قدردانی
می گردد.

از بخش پاتولوژی و بایگانی
بیمارستان لقمان حکیم به خاطر

References

منابع

1. Braunwald E, Fauci AS, Kasper DL, et al. Harrison's Principle of Internal Medicine. USA: Mc Grow-Hill; 2001.PP.1027-35.
2. Ramzi S, Cotran, Vinay K, Collins T. Robbins Pathologic Basis of Disease. Philadelphia: WB Saunders Company; 1999 .PP. 349- 52.
3. Mandell GL, Bennett JE, Dolin R. Principles and Practice of Infectious Disease. USA: Ghurhill Livingstone; 2000. PP. 2601- 4.
4. Alothman A, Memish ZA, Wada A, et al. Tuberculosis spondylitis: analysis of 69 cases from Saudi Arabia. Spine 2001; 26: 565-70.
5. Tsai MS, Liu JW, Chen WS, de Villa VH. Tuberculous wrist in the era of effective chemotherapy: an eleven – year experience. Int J Tuberc Lung Dis 2003; 7: 690-4.
6. Manohar A, Simjee AE, Haffejee AA, Pettengell KE. Symptoms and investigative finding in 145 patients with tuberculous peritonitis diagnosed by peritoneoscopy and biopsy over a five year period. Gut 1990; 31:1130- 2.
7. Chavalittamrong B, Talalak P. Tuberculous peritonitis in children. Prog Pediatr Surg 1982; 15: 161-7.
8. طهماسبی مریم . بررسی موارد لنفادنوباتی سلی در بیمارستان لقمان حکیم تهران طی سال های 1370-75 . پایان نامه شماره 6816.
9. Lee KC, Tami TA, et al. Contemporary management of cervical tuberculosis. Laryngoscope 1992; 73: 362-7.
10. Jones PG, Campbell PE. Tuberculous Lymphadenitis in childhood, the significance of anonymous mycobacteria. Br J Surg 1962; 50: 302-14.

Clinical manifestations of extra pulmonary tuberculosis in Loghman-Hakim hospital

Aminzadeh Z., MD*; Akhyani H., MD*

Background: About one- third of patients of tuberculosis have extra pulmonary involvement. In previous studies the most frequent sites of involvement have been reported lymph nodes, pleura, urogenital tract, skeletal system, meanings and peritoneum, respectively.

Methods and Materials: A descriptive study was performed on 81 patients with pathology report of extra pulmonary tuberculosis, admitted to Loghman- Hakim hospital, from 1375 to 1380. 48 % (30) were male.

Results: The mean age was 35 ± 19.4 years. The mean age of male patients was 37.5 ± 21.2 years and that of female patients was 31.1 ± 16.83 years. 82.8% (67) were Iranian and 17.2 % (14) were Afghan. In this study; 29 cases (35.8%) had tuberculosis lymphadenitis, 14 cases (17.2%) had tuberculous peritonitis, 12 cases (14.8%) had Skeletal tuberculosis, 6 cases (7.4%) had hepatic tuberculosis, 5 cases (6.1%) had Pleural tuberculosis, 4 cases (4.9%) had cutaneous tuberculosis, 4 cases (4.9%) had tuberculosis synovitis, 2 cases (2.46%) Omentum tuberculosis, one case (1.2%) had tuberculosis parotitis, one case (1.2%) had chest wall tuberculosis, one case (1.2%) tuberculosis meningitis, one case (1.2%) had ovary tuberculosis, and one case (1.2%) had uterus tuberculosis.

Conclusions: Considering the long course of the illness before admission and because of different primary diagnoses made on patients with extra pulmonary tuberculosis, this disease must be considered in differential diagnosis of every patient.

KEY WORDS: Extra-pulmonary tuberculosis, Diagnosis

* Research Center of Tropical and Infectious Disease, Shahid Beheshti University of Medical Sciences and health services, Tehran, Iran.